

En historie fra skolen

Jeg har sommerferie og har sittet ute og lest fra den nye boka di som jeg bestilte ti av og har solgt fire..

Leser om indigobarna på nytt og har lyst å fortelle deg en historie fra min skolehverdag før og etter jul dette skoleåret som nå er over.

Jeg var lærer i Kunst og Håndverk på 7. trinn. Et trinn jeg kjenner fra tidligere da jeg hadde en tredjedel av dem i tre år. De fikk Deeksha og mye oppstyr rundt seg dengang da jeg kom fra India..

Vi var tre lærere som delte faget, og hadde en guttegjeng som ikke ville noe - de ødela opplegg, forstyrret, vandret rundt etter forgodtbefinnende og gjorde sitt til at både lærere og medelever ble fortvilte og frustrerte. Guttene så faget som en mulighet til egen frihet - klart systemødeleggende.

På et vis visste jeg tidlig denne høsten at det var akkurat disse guttene jeg skulle jobbe med, men ikke hvordan..

Før jul var tilstanden så prekær at jeg sa meg villig til å ta disse ti - tolv guttene så kunne resten få fred på tekstil eller sløydrom med de to andre lærerne.

Dermed var det gjort - jeg samlet dem rundt meg, det var også et par jenter med, men de fikk jeg bort.

Det som skjedde var nærmest magisk, og ingenting annet har gjort så stort inntrykk på meg dette skoleåret.

Jeg visste at guttene så på meg som den annerledes læreren som drev med yoga og meditasjon, dessuten hadde et par av dem erfaringene fra de var små.

Jeg begynte å fortelle om livets mysterier, de som indigobarn, healing, livets blomst, den nye tid, vannets hemmelighet, kornsirkler, meditasjon, fortalte om barna på skolen som så engler, universet etc., etc. Denne undervisningen pågikk tre dobbelttimer før jul og to dobbelttimer etter.

Jeg opplevde en total interesse for disse temaene. Det beste med det hele var at jeg fikk så god energi at jeg hele tiden snakket til dem fra mitt hjerte og jeg nådde frem til deres.. Jeg lærte at slik oppstår magi som en ikke skulle trodd mulig. De tok opp egne temaer og

ønsket inderlig å se engler. I starten var det et par av guttene som var urolige, men de ble fort satt på plass av de andre. Det ble et sterkt bånd og glade, rolige og harmoniske gutter. Vi bestemte oss for at det vi snakket om skulle være mellom oss, og det ble slik - skjønt de andre og lærerne undret seg. Jeg er også lei av foreldre (mødre) som ringer rektor.. Den første timen pratet vi sammen, den andre arbeidet de - da med vekt på samarbeid og stillhet til meditativ musikk.

Den 2. timen brukte jeg ord fra The Virtues Project, ord som kjærlighet, glede, vennskap. Etter at de fant vakre ord selv, leste jeg disse i langsamt tempo, messende, og etterpå var det noen som skrev plakater med selvvalgte ord som vi hengte opp.

De tøffe gutter som konsentrerte seg om å skrive "kjærlighet" så vakkert de kunne.. Søtt, ingen jenter de måtte tøffe seg for.

Etter timene var de utrolig høflige og blide mot meg og spurte om de ikke snart skulle ha meg igjen, at de lærte så mye av meg, fikk også betegnelsen den beste lærern på skolen av en.. Bare fordi jeg snakket et språk de forsto og interesserte seg for, deres nåtid og fremtid..

En vakker periode som ikke skulle være lengre enn den ble, resten av året merket jeg bare båndet som hadde vært der..

Indigobarn som strever..

Linda Viken Eide

Lærer og Auraformidler™

linda.viken.eide@gmail.com